

NT

MAGAZINE

HET BLAD VOOR DE OPENBARE SECTOR | **Nr. 66** | 2024 |

N I E U W E T I J D — A C V

NA DE VERKIEZINGEN

Analyse door politicoloog
Dave Sinardet.

OP STAP

Op kamp bij
Stad Genk.

DE VRAAG

Wat kan je doen bij een
bijzondere medische procedure?

Wat loopt

er fout

WERKEN
ACHTER
TRALIES

in onze

gevangenis

04

03 In beeld

Opbouw van de stembokjes in Vosselaar.

04 Op stap ...

Op sportkamp bij de stad Genk.

06 Analyse

Hoe kijkt politicoloog Dave Sinardet naar de verkiezingsresultaten?

09 De stelling

Sociale verkiezingen 2024: voor het eerst genoeg vrouwelijke verkozenen.

10 Dossier gevangenis

Welke problemen en oplossingen zien onze militanten in de gevangenis en detentiehuizen?

17 De vraag

Mijn werkgever wil een bijzondere procedure medische overmacht opstarten omdat ik langdurig ziek ben. Wat kan ik doen?

19 Interview

Waarom Erna en Marie-Josée lid blijven na hun pensioen.

20 De militant

Fatih en Aydin raakten verkozen bij de sociale verkiezingen.

22 De klant

Deze surfwinkel deed mee aan Braderie Publique.

Sinds zeven uur zijn enkele medewerkers van de gemeente volop bezig met de opbouw van de stembokjes, op twee locaties in de gemeente. Dit jaar mogen de bewoners hun stem uitbrengen in splinternieuwe stembokjes. Na de opbouw voorziet de elektriciens van het team alle nodige elektriciteit voor de stemcomputers. De IT'er van de facilitaire dienst installeert en test vervolgens alle computers.

6 juni 2024
sporthal van de gemeente Vosselaar

NT | EDITIE N°65 |
COLOFON

COÖRDINATIE
Dorien De Wit,
Pers & Communicatie
ACV Openbare Diensten

DRUK
Roularta Printing
www.roulartaprinting.be

CONCEPT & REDACTIE
The Fat Lady

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Ilse Heylen
Helihavenlaan 21,
1000 Brussel

COVER
Astrid De Prez

Wil je NT Magazine niet langer op papier ontvangen? Laat het weten via nt@acv-csc.be en dan verwijderen we jouw persoonsgegevens uit ons NT-bestand.

Reacties kan je sturen naar de redactie via: nt@acv-csc.be

OP STAP ...

Elke maand trekken we door Vlaanderen en Brussel, op zoek naar opvallende verhalen bij de openbare diensten.

VANDAAG: SPORTKAMPEN VAN STAD GENK

TEKST
Nathalie De Bisschop

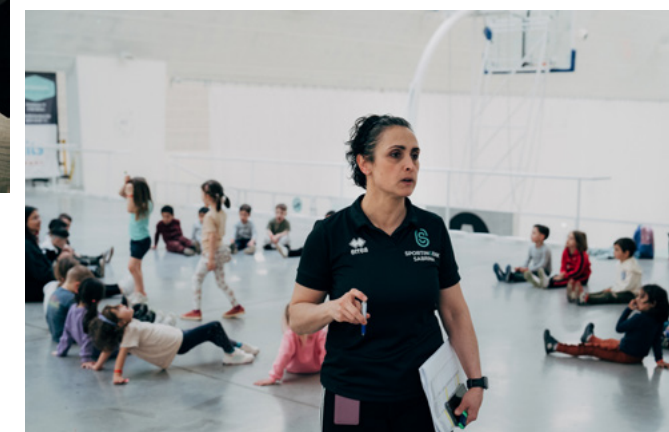
FOTOGRAFIE
Anton Coene

“Iedereen moet kunnen sporten.”

Enkele kinderen rennen samen met een animator naar binnen. Door het wisselvallige weer laten ze hun fietsen even aan de kant staan voor een binnensport. “Gelukkig is de sporthal groot genoeg. Met het Belgische weer weet je maar nooit”, lacht Sabrina Mulas, sportpromotor bij de Sportdienst van Stad Genk. Ze werkt er al 22 jaar en kan zich geen andere job inbeelden.

Vanaf dertig euro kunnen de kinderen al een hele week sporten. Sport moet voor iedereen beschikbaar zijn.

Iedere schoolvakantie (behalve de kerstvakantie) kunnen kinderen uit Genk en omgeving terecht bij ‘SportInGenk’, een groot sportcomplex met zes multifunctionele sportzalen, een zwembad en veel buitenruimte van de stad Genk. “Tijdens de zomervakantie ontvangen we tussen de tweehonderd en de vierhonderd kinderen per week”, vertelt Sabrina.

De kinderen kunnen kiezen uit een breed scala aan sporten: tennis, dans, atletiek, voetbal, judo, boksen en ga zo maar door. “Nieuwere sporten als padel, kickboks, karting en waterski worden alsnog populairder, dus die bieden we ook aan.” Te lastig om er

één sport uit te kiezen? “Dan kunnen de kinderen (en hun ouders) ook voor een gecombineerd kamp kiezen of inschrijven voor een sportmixkamp, waar de kinderen van verschillende sporten proeven.”

Sinds kort biedt de sportdienst ook G-sportkampen aan, voor kinderen met een beperking. “Daar ben ik heel fier op”, vertelt Sabrina. “Ik heb zelf een kindje met autisme, dus ik weet hoe moeilijk het kan zijn om aangepaste kampjes te vinden.”

De kampen worden volledig georganiseerd door de sportdienst van de stad Genk. “We werken met zo’n

veertien mensen op de sportdienst en zijn allemaal op de een of andere manier betrokken bij de kampen. Het is hard werken, maar als je de kinderen dan vrolijk ziet sporten en de bedankjes van ouders hoort, weet je wel waarvoor je het doet.”

Stad Genk wil met de kampen ouders ademruimte geven tijdens de schoolvakanties, zonder dat ze te diep in hun portefeuille moeten tasten. “Vanaf dertig euro kunnen de kinderen al een hele week sporten. Sport moet voor iedereen beschikbaar zijn. En misschien zet het de ouders ook aan om te beginnen sporten. Daar wint iedereen bij.”

Politicoloog
Dave Sinardet
over de gevolgen
van de recente
verkiezingen

“De afwezigheid van PS zal zeker een sterk verschil maken voor de openbare sector.”

Het interview met VUB-professor politieke wetenschappen Dave Sinardet werd afgenomen op 19 juni, toen de onderhandelingen voor nieuwe regeringen in België nog maar net opgestart waren. Het kan dus nog alle kanten opgaan.

“De verkiezingsuitslag toont dat er verrassende omwentelingen mogelijk zijn.”

Kan de uitslag van 9 juni een indicatie zijn voor de verkiezingsuitslagen van 13 oktober op lokaal niveau?

“Het is uitzonderlijk dat die verkiezingen zo dicht op elkaar volgen. Dat betekent dat de regeringsvorming en de lokale campagnes zich met elkaar zullen vermengen. Die campagne is overigens al op 10 juni begonnen. Het zou dus kunnen dat zeker de Brusselse regeringsvorming daar hinder van ondervindt. Op de andere niveaus kwamen dermate evidente coalities uit de bus waardoor daar wellicht sneller regeringen kunnen worden gevormd. Aan Waalse kant zijn MR en Les Engagés zowat incontournable, aan Vlaamse kant is er bijna geen alternatief voor N-VA, Vooruit en CD&V.”

Traditioneel stemt Wallonië linkser en Vlaanderen rechtser. De rollen zijn bijna omgedraaid.

“Ja, de linkse partijen in Vlaanderen zijn er in totaliteit op vooruitgegaan. En volgens Bart De Wever heeft zelfs Vlaams Belang op socio-economisch vlak een PS-agenda. Dat is fel overdreven maar je kan VB ook niet zomaar rekenen tot de socio-economisch rechtse partijen. Die rechtse partijen hebben in Wallonië dus meer stemmen gehaald dan in Vlaanderen. We gaan waarschijnlijk een Vlaamse regering krijgen die linkser is samengesteld dan de Waalse. En ironisch genoeg zijn er op federaal vlak ook Vlaamse zetels te kort om een volledig centrumrechtse regering te kunnen krijgen. Straks moeten Bouchez en Prévot nog een staats hervorming eisen om Walen het rechts beleid te geven waarvoor ze stemden en om de linkse Vlaamse inmenging te stoppen (lacht).”

PS is lange tijd de belangrijkste verdediger van de openbare sector en de sociale zekerheid geweest. Die zullen nu onder druk komen te staan.

“De afwezigheid van PS zal zeker een sterk verschil maken. Tegelijk vinden aan Vlaamse kant toch twee van de drie partijen de publieke sector ook redelijk belangrijk. CD&V heeft van oudsher een band met ACV, hoewel die minder hecht is geworden, en Vooruit is een sociaaldemocratische partij. Die twee vormen op dat vlak een tegenwicht tegen N-VA. Federaal doen Vooruit en CD&V waarschijnlijk ook mee. Daar heb je met Les Engagés een partij die op sociaal vlak een heel andere visie heeft dan MR. Met heel wat mensen van een eerder centrumlinkse signatuur, zoals Elisabeth Degryse die voorzitter was van de Franstalige CM. Les Engagés pleit van alle mogelijke regeringspartijen voor de grootste investering in de gezondheidszorg.”

"Als er geld is kan je makkelijker akkoorden smeden. Nu zullen ook de meer sociaal bewogen partijen een aantal compromissen moeten maken die pijnlijk zullen zijn."

"Les Engagés pleit van alle mogelijke regeringspartijen voor de grootste investering in de gezondheidszorg."

Maar nu komt Europa om de hoek kijken en die legt België zware besparingen op.

"Het is duidelijk dat er opofferingen gevraagd worden van iedereen en op alle niveaus. Het maakt de regeringsvorming ook wel moeilijker want links en rechts zullen zich met elkaar moeten verzoenen. Als er geld is kan je makkelijker akkoorden smeden. Nu zullen ook de meer sociaal bewogen partijen een aantal compromissen moeten maken die pijnlijk zullen zijn. De afwezigheid van PS en Groen zal de balans wat meer naar rechts doen uitvallen."

Zullen de federale en regionale regeringen stabiel genoeg zijn?

"Eén reden waarom er nu meer stabiliteit zou kunnen zijn dan in het verleden is dat de voorspelde samenstellingen meer symmetrisch zijn. Dat vermijdt conflicten en stimuleert het afstemmen van regionaal en federaal beleid, bijvoorbeeld rond begrotingsinspanningen."

De Vlaamse regering kan misschien zelfs iets meer inspanningen doen zodat er aan federale zijde iets meer ademruimte kan komen. Als N-VA zowel de Vlaamse als de federale regering zou leiden, dan hebben ze er baat bij dat de Vlaamse regering een beetje helpt om de federale begroting dicht te rijden. Hoewel het ideologisch voor een Vlaams-nationalistische partij moeilijk zal liggen om België uit de nood te helpen. Maar er kan in elk geval een coherenter beleid gevoerd worden."

Gaat de staatshervorming er komen?

"Met de voorspelde coalities is een echte staatshervorming compleet uitgesloten door de simpele reden dat er een tweederdemeerderheid voor nodig is. De vraag is of de vijf partijen 'staatshervormingsachtige dingen' kunnen doen binnen een gewone meerderheid. Bijvoorbeeld door een asymmetrisch beleid te voeren rond gezondheidszorg en arbeidsmarktbeleid in het noorden en het zuiden van het land. Met eventueel voor elk apart bevoegde ministers. Dat plan lag in 2020 voor. Men zou dat opnieuw kunnen proberen. Maar eigenlijk is dat totaal onnodig en zelfs absurd wanneer dezelfde partijen regionaal en federaal besturen en dus grotendeels hetzelfde beleid willen voeren. En wat zou men dan doen? Linksere arbeidsmarktmaatregelen gaan nemen voor Vlaanderen omdat de coalitie daar linkser is? Dat slaat nergens op."

Stel dat we tegen die tijd regeringen hebben, verwacht je langs vakbondskant dan een hete herfst?

"De actiebereidheid aan Waalse kant is doorgaans groter dan aan Vlaamse kant en die zal zonder PS maar wel met Vooruit in de regering alleen maar toenemen. Maar ik verwacht nu ook niet dat de Vlaamse vleugels van ABVV en ACV aan de kant zullen staan toekijken." 🗣️

Stelling

Sociale verkiezingen 2024: voor het eerst genoeg vrouwelijke verkozenen

Deze stelling is waar onduidelijk niet waar
 waarschijnlijk onwaarschijnlijk

Intro

Een opvallende vaststelling tussen alle resultaten van de sociale verkiezingen was het verschil in aantal vrouwelijke verkozenen bij ACV en de andere vakbonden. Voor het Comité voor Preventie en Bescherming op het Werk (CPBW) vaardigt ACV globaal 43 procent vrouwelijke verkozenen af. De socialistische en liberale vakbond scoren bijna 10 procent lager. Hoe komt dat? En hebben we nu genoeg vrouwelijke verkozenen?

Omschrijving

Er zijn geen harde bewijzen dat de werking van ACV Gender het hoger aantal vrouwelijk verkozenen verklaart, maar Marte Billen van ACV Gender hoopt van wel. "Dit jaar hebben we apart materiaal gecreëerd rond vrouwen en sociale verkiezingen. Daarnaast hebben we een studiedag georganiseerd om secretarissen en militanten bewust te maken over de drempels die bestaan bij vrouwen om zich kandidaat te stellen. Maar wat vooral impact heeft, is onze sterke genderwerking het hele jaar door. Er zijn heel veel centrales met een eigen genderwerking. Elk jaar zetten ze acties en campagnes op over thema's die belangrijk zijn voor vrouwen en proberen ze hun situatie te verbeteren."

Vandaag hebben we nationaal 47 procent vrouwelijke leden, tegenover 37 procent vrouwelijke militanten. In de openbare diensten is het verschil nog groter: daar hebben we 56 procent vrouwelijke leden, en 35 procent vrouwelijke militanten. Er is dus nog altijd geen evenredige vertegenwoordiging.

De belangrijkste drempel bij vrouwelijke leden is de bezorgdheid dat ze een engagement als militant niet kunnen combineren met het gezin. Die bezorgdheid proberen we weg te nemen door onze militanten en secretarissen aan te moedigen om vrouwen van in het begin actief te betrekken bij vakbondswerk. Zo kunnen vrouwen beter inschatten hoe ze het kunnen combineren met hun andere verantwoordelijkheden. Dat gebeurt nu nog te weinig.

Dat betekent ook dat militanten meer vrouwen moeten aanspreken om zich te engageren. En daar zit ook nog verschil in, blijkt onder andere uit onderzoek van het HIVA. Vrouwen worden minder aangesproken om zich kandidaat te stellen dan mannen."

Conclusie

Het aantal vrouwelijke verkozenen bij ACV is ook deze sociale verkiezingen gestegen. ACV doet het een pak beter dan andere vakbonden. Dat is positief, maar het kan nog beter want er is nog geen sprake van evenredige vertegenwoordiging. Dat komt omdat vrouwen denken dat de combi werk, gezin en vakbondswerk te zwaar zal zijn, en omdat vrouwen nog altijd minder aangesproken worden om militant te worden. 🗣️

Het rommelt

Gevangenis­sen kampen al jaren met een overbevolking en de personeels­tekorten raken maar niet weggewerkt. Het loopt zodanig de spuigaten uit dat zelfs gedetineerden solidariteitsacties met het personeel houden. Voormalig minister van Justitie Koen Geens becijferde het financieel tekort op minstens 500 miljoen euro. Wij namen een kijkje in de gevangenis van Brugge en Dendermonde en in het detentie­huis in Kortrijk.

SOFIE PRAET is penitentiair bewakings­assistent ploeg­chef en hoofd­militant in Dendermonde. Ze werkt al 25 jaar in de gevangenis, waarvan 16 jaar als ploeg­chef. Toen Sofie in 1999 in de gevangenis van Gent begon, was ze een van de eerste vrouwen op een mannenafdeling. “Ondertussen is dat gelukkig geen unicum meer.” Wat helaas ook geen unicum is, zijn de problemen in en rond het gevangeniswezen.

“De grootste problemen zijn het personeelstekort en de overbevolking, die leiden tot meer agressie naar het personeel. De werkdruk blijft maar toenemen. We moeten met minder personeel hetzelfde werk doen en dat valt soms zwaar.

De laatste jaren zijn er heel wat examens uitgeschreven om personeel aan te werven. In de oude gevangenis van Dendermonde werkten er zo’n 110 personeelsleden, in de nieuwe gevangenis zijn we nu met ongeveer 300.

TEKST
Willem-Jan van Ekert

BEELD
Josefien Tondeleir

Op een jaar tijd is er dus heel wat personeel bijgekomen. Bij de opening van de gevangenis in maart 2023, telden we 280 gedetineerden. Naarmate er collega’s bij kwamen, steeg dat aantal. Nu staat de teller op ongeveer 500 gedetineerden. Op bijna elke duo-cel is het eenpersoonsbed vervangen door een stapelbed.”

Ondanks de inspanningen vanuit Justitie, blijft het moeilijk om kandidaten te vinden. Sofie vindt de inspanningen dan ook maar een druppel op een hete plaat. “De prioriteit moet het aanpakken van de overbevolking zijn. Je kan die tijdelijk verminderen door gedetineerden verlengd penitentiair

verlof te geven, maar die komen na een tijd ook terug. Bovendien daalt de criminaliteit in België niet en worden sinds september vorig jaar ook de celstraffen van minder dan drie jaar effectief uitgevoerd.”

PETER MILLECAMA is hoofd penitentiair assistent, en werkt in de gevangenis van Brugge. Hij schuift van alle vakbondsmilitanten al het langst mee aan de politieke onderhandelings­tafels. Peter is militant voor ACV Openbare Diensten sinds 1998. “Ik heb al in zeven gevangenis­sen gewerkt.”

Over de personeelstekorten is Peter kort en bondig. “Die zijn er altijd geweest. Besparen op personeel is namelijk een zekerheid voor de overheid. De grootte van de personeelstekorten fluctueerde in de loop van de geschiedenis. De laatste jaren zijn ze relatief gezien iets minder groot. Eigenlijk moet je de situatie bekijken binnen de besparing op personeelsaantallen. Men heeft 10 procent van het personeel weggeknipt maar met de belofte dat de nieuwe kaders (onderhandelde personeelsaantallen) altijd opgevuld zouden zijn, wat niet het geval bleek. In Brugge kwamen we door de besparingen uit op 505 voltijdse equivalenten. Na onderhandelingen en enkele tijdelijke maatregelen kwamen we theoretisch op 525, in de praktijk zitten we met zo’n 500 voltijdse equivalenten.”

Het rekenwerk van Peter lijkt misschien ingewikkeld, maar is wel belangrijk om te begrijpen wat een van de oorzaken van het personeelstekort is. “Een voltijds equivalent wordt bij de dienst Penitentiare inrichtingen berekend aan 186,5 shiften op jaarbasis. Dat cijfer werd lang geleden vastgelegd. Ondertussen zijn er een aantal verlofsystemen uitgebouwd die

niet opgenomen zijn in de coëfficiënt. Dat betekent dat het reële aantal dagen dat een beambte komt werken een stuk lager ligt dan 186,5 waardoor we met de tekorten zitten. Moest de overheid werk maken van een degelijk hr-beleid voor het personeel, dan zou mijn job als militant minimaal zijn.”

Er zijn volgens Peter twee grote problemen bij Justitie: de overbevolking van de gevangenissen en de onderfinanciering. “Die laatste zadelde ons op met een totaal voorbijgestreefde infrastructuur. Koen Geens zei een tijd geleden: ‘Geef me 500 miljoen extra en ik wil weer minister van Justitie worden.’ Dat was ongetwijfeld een boutade maar ook de vinger op de wonde. Dat bedrag is minstens nodig. Het gros van de gevangenissen is in minder goede tot zeer slechte staat. De publiek-private samenwerking die men nu hanteert voor nieuwe gevangenissen, zet een hypotheek op de toekomstige investeringen. Wanneer we de totaalsom van zo’n project maken, zien we dat er tussen start en opening van een nieuwe gevangenis weliswaar slechts een jaar zit – een stuk sneller dus dan met de Regie der Gebouwen – maar aan de andere kant is het minstens dubbel zo duur als het bouwen in eigen beheer.”

En dan zijn er nog talloze andere problemen. “Van Quickenborne en Van Tigchelt spraken altijd over een meer menselijke justitie. Ik nodig iedereen uit om te komen kijken in de gevangenis hoe menselijk de minister de strafuitvoering laat doorgaan.

Momenteel liggen er in Antwerpen 60 mensen op een matrasje op de grond. En dat in cellen voorzien voor 1 persoon, waar al een stapelbed in geplaatst werd. De menselijke waardigheid is totaal verdwenen. En Van Quickenborne besliste ondanks een negatief advies om de strafuitvoering

van kortgestraften toch uit te voeren. Het gevolg zijn sociale onlusten in de gevangenissen. We mogen zeer blij zijn dat er nog geen gevangenissen afgebrand zijn. Gedetineerden hebben zelfs al solidariteitsacties met het personeel gehouden. Dat lees je nergens in de kranten.”

"WE MOGEN BLIJ ZIJN DAT ER NOG GEEN GEVANGENISSEN AFGEBRAND ZIJN."

PETER MILLEGAM

David Warpy is actief bij de sociale dienst van Justitie:

"WE BIEDEN SINDS KORT PSYCHOLOGISCHE HULP BIJ EEN TRAUMA AAN"

DAVID WARPY is 27 jaar penitentiair bewakingsassistent in de gevangenis van Merksplas en ondertussen de tel kwijt hoe lang al militant. Als voorzitter van ACV Justitie werkt hij ook al tien jaar voor de Sociale Dienst van Justitie.

Wat doet de sociale dienst?
“De dienst helpt mensen die bij Justitie werken. Ze geeft premies, regelt terugbetalingen van de ziekte-uitkering en verstrekt persoonlijke leningen. De sociale dienst bestaat uit de vakbonden, twee Nederlandstalige en twee Franstalige maatschappelijk assistenten, kabinetsmedewerkers en directieleden binnen Justitie. Veel voordelen zijn gekoppeld aan de hoogte van het loon. Als je kinderen naar een zomerkamp gaan, dan kan je afhankelijk van je inkomen een deel van die kosten terugkrijgen.”

Zijn er nog andere voordelen?
“Er is een geboortepremie en een overlijdensuitkering van 900 euro voor je partner. Ik zeg er vaak al lachend bij dat je er niet voor kunt sterven, maar het is mooi meegenomen. We verstrekken ook leningen voor hoge studiekosten of als medewerkers bij Justitie onverwachts in financiële moeilijkheden komen. Bij de overstromingen in

Pepinster waren sommigen alles kwijt. Zij kregen van de sociale dienst geld om de eerste noden te kunnen lenigen. We bieden sinds kort ook psychologische hulp aan bij een trauma. Als je bijvoorbeeld in de gevangenis met zware agressie of met een zelfdoding wordt geconfronteerd, kan je tien sessies volgen bij de psychologische dienst POBOS van Justitie.

We geven aan het einde van het jaar een Colruyt-waardebon van 100 of 200 euro aan mensen met financiële moeilijkheden. Op die manier kunnen die gezinnen met Kerstmis ook van een feestmaaltijd genieten.”

Maken mensen veel gebruik van jullie dienstverlening?

“Vroeger kwam ons comité een keer per maand samen. Nu is dat twee tot drie keer om mensen met financiële problemen zo snel mogelijk te helpen. We krijgen ook veel meer vragen en dossiers binnen. Het zijn in het algemeen geen leuke dossiers, het gaat over mensen die echt in de miserie zitten. Soms kunnen wij ze ook niet helpen. Ze zitten dan zo diep in de schulden dat onze maatschappelijk assistenten hen begeleiden naar het OCMW voor verdere hulp zoals schuldbemiddeling.”

In een voormalig woonzorgcentrum in een rustige woonbuurt in Kortrijk bevindt zich sinds twee jaar een detentiehuis. Dat is een kleinschalige inrichting voor kortgestrafte veroordeelden. Het gaat om mensen met een laag veiligheidsrisico die op basis van strenge criteria worden geselecteerd. Enkel wie bereid is om zijn leven te beteren en aan de toekomst te werken, komt in aanmerking. Zedendelinquenten of veroordeelden voor terrorismefeiten zijn uitgesloten.

“Een celdeur kunnen we niet sluiten. Hier moeten we alles verbaal oplossen.”

Toen een aantal jaren geleden de plannen voor de detentiehuis ontvouwd werden, was er al overbevolking in de gevangenis. Daarop volgde de beslissing om kortgestrafte op te nemen in de gevangenis. Ook de detentiehuis zouden voor die opvang gebruikt worden. Het grote probleem is echter dat er van de 15 voorziene detentiehuis in België, nog maar twee realiteit zijn geworden: in Kortrijk en in Vorst. In 2025 zullen nog meer detentiehuis openen.

Bewoners van een detentiehuis leven in kleine groepen van 20 tot 60 en worden intensief en op maat begeleid. Elke dag actief werken aan re-integratie en zelfstandig zijn, staan centraal. Van bewoners wordt onder meer verwacht dat ze meehelpen in het huishouden, werk zoeken, vrijwilligerswerk doen, een opleiding volgen en hun administratie in orde brengen. In deze aangepaste setting krijgen de bewoners zo de beste kansen om volop te werken aan hun re-integratie. Detentiebegeleiders **Jeffrey Dhondt** en **David Mortelet** staan samen met hun collega's in voor het dagelijks toezicht en de begeleiding.

Is er een groot verschil met een gevangenis?

JEFFREY: “Hier zijn geen grote dikke muren. Er hangen wel veel camera's om alles in de gaten te houden, maar we werken vooral rond interne dynamische veiligheid. Dat betekent dat we het persoonlijk contact goed proberen te onderhouden, zodat we weten wat er speelt in de leefgroep en hoe een individuele bewoner

de
risico
aan

voorbereiding

zich voelt. Als die bijvoorbeeld nukkig reageert, kan je kort op de bal spelen en vragen stellen. Onder andere om de kans op ontvluchting te kunnen inschatten. Het houdt in dat je veel tijd steekt in de communicatie. In een gevangenis heeft een bewaker daar jammer genoeg de tijd niet voor.”

Welke opleiding krijgt een detentiebegeleider?

DAVID: “Jeffrey was bewakingsassistent in de gevangenis van Brugge en ik in die van Ieper. Wij kregen nog een extra basisopleiding als penitentiair bewakingsassistent en een specifieke opleiding als detentiebegeleider. Die focust vooral op het sociale aspect van de job.”

JEFFREY: “Het is hier heel anders werken, hier moet je communicatief zijn en verbaal sterk. Als je dan de ervaring hebt uit de gevangenis, ben je dat automatisch al: je moet wel je mannetje kunnen staan. Als er in een gevangenis agressie ontstaat, probeert men dat te beperken door de persoon zo veel mogelijk te isoleren en de celdeur te sluiten. Hier gaat dat niet, bewoners verblijven op gewone kamers en je moet echt alles verbaal oplossen.”

Is er minder agressie dan in de gevangenis?

DAVID: “Hier is zelfs nog geen zware agressie voorgevallen. Het is wel zo dat zogenaamde moeilijke gevallen hier niet terechtkomen, dat scheelt. En wanneer het problematisch dreigt te worden, dan worden ze naar de gevangenis gestuurd. Dat weten ze. Ze moeten ook aan bepaalde voorwaarden voldoen als ze hier geplaatst worden.”

JEFFREY: “Ik stond vroeger bij de langgestraften in Brugge en daar heb je een sfeer zoals hier. Die hebben zich bij hun lange straf neergelegd en zijn daardoor over het algemeen rustiger in de omgang. Korter gestraften willen zo rap mogelijk weer naar buiten en laten daardoor niet altijd het achterste van hun tong zien waardoor je moeilijker een beeld van hen kunt krijgen.”

DAVID: “Bewoners hebben hier meer bewegingsruimte. Ze zijn wel verplicht om deel te nemen aan activiteiten. In een gevangenis brengen ze 23 uur van een dag door op hun cel, hier gebeurt bijna alles in de groep. En er zijn veel mogelijkheden om zich te ontspannen en te ontplooiën.”

“HET IS HEEL ANDERS WERKEN, HIER MOET JE COMMUNICATIEF ZIJN EN VERBAAL STERK: JE MOET JE MANNETJE KUNNEN STAAN.”

JEFFREY DHONDT

de detentie

**VRAAG
AAN SVEN
DE SMET**

Vakbondsconsulent

DE VRAAG

MIJN WERKGEVER WIL EEN BIJZONDERE PROCEDURE MEDISCHE OVERMAGT OPSTARTEN OMDAT IK LANGDURIG ZIEK BEN. WAT KAN IK DOEN?

Er zijn verschillende uitkomsten mogelijk na je bezoek aan de arbeidsgeneesheer, weet vakbondsconsulent Sven De Smet. “Het kan zijn dat de arbeidsgeneesheer je definitief ongeschikt verklaart om je job te doen. Het gevolg is dat je werkgever na afloop van de beroepstermijn, je arbeidsovereenkomst ontbindt omwille van een ‘definitieve medische overmacht’. In dat geval moet je geen opzegpresteren, en moet je werkgever ook geen opzegvergoeding uitbetalen.”

Aangepast werk mogelijk of niet?

Belangrijk om te weten is dat je als langdurig zieke ook zelf kan vragen naar ander of aangepast werk. “Als je deze vraag stelt, neemt de arbeidsgeneesheer dit verplicht op in de beslissing. Dan moet je werkgever onderzoeken of ander of aangepast werk mogelijk is in het kader van een re-integratietraject en dit met jou en de arbeidsgeneesheer overleggen.”

Niet akkoord?

“Je kan altijd beroep aantekenen tegen de beslissing van de arbeidsgeneesheer. Hiervoor heb je 21 (kalender)dagen de tijd. Of je in beroep gaat of niet, bespreek je best grondig met je arts. Doe dat als je ervan overtuigd bent dat je maar tijdelijk ongeschikt bent voor je bestaande job, en niet definitief ongeschikt zoals de arbeidsgeneesheer claimt.”

Verlies ik dan ook mijn ziekte-uitkering?

Daarop is het antwoord duidelijk: nee. Sven: “De beëindiging van je arbeidsovereenkomst staat los van de verdere erkenning van je arbeidsongeschiktheid door het RIZIV. En dus ook van je ziekte-uitkering. Daarover beslist alleen de adviserend geneesheer van je ziekenfonds. Je moet wel je ziekenfonds laten weten dat je arbeidsovereenkomst is ontbonden.”

Terug naar Werk-Fonds

Stel dat je werkgever de arbeidsovereenkomst toch beëindigt op grond van medische overmacht, dan hoeft dit niet het einde van je professionele loopbaan te betekenen. Want je werkgever moet in dat geval een bijdrage doen aan het Terug naar Werk-fonds. “Dat Fonds komt financieel tussen als je wil gebruikmaken van gespecialiseerde dienstverlening op maat zoals loopbaanbegeleiding of gepersonaliseerde coaching. Dat kan helpen om de stap te zetten naar een nieuwe job bij een andere werkgever”, besluit Sven.

ZIT JIJ MET VRAGEN WAAR JE NIET
DIRECT EEN ANTWOORD OP WEET? STUUR ZE
DOOR NAAR NT@ACV-GSC.BE

Erna Demeulemeester en Marie-Josée Willemse
blijven na 38 en 45 jaar ACV steunen:

**“Ook als
gepensioneerde
profiteer je van
het werk van de
vakbond.”**

Erna en Marie-Josée willen genieten van hun pensioen. Daarom blijven ze lid van de vakbond.

TEKST
Eva Hugaerts

FOTOGRAFIE
Anton Coene

Erna (72) werkte 43 jaar als laborante in het ziekenhuis. Eerst in privéziekenhuizen, vanaf 1996 tot haar pensioen zes jaar geleden in een openbaar ziekenhuis. “Ik heb altijd als contractueel gewerkt.” Dat was anders bij Marie-Josée (65). “Ik was vastbenoemd bij het OCMW van Turnhout. Een groot deel van mijn loopbaan werkte ik bij de personeelsdienst. Vanaf 1997 tot aan mijn pensioen 4 jaar geleden deed ik de administratie van het woonzorgcentrum van het OCMW.”

Genieten van je pensioen dankzij de vakbond

Solidariteit is de belangrijkste reden waarom ze na hun pensioen lid zijn gebleven van de vakbond. Erna: “Om als gepensioneerde lang, gezond en gelukkig te leven, moeten een paar randvoorwaarden zijn vervuld. Een voldoende hoog pensioen, want anders ben je niet aan het leven, maar aan het overleven. Of kwalitatieve zorg in het ziekenhuis of het woonzorgcentrum. Dat kan pas als het personeel kan werken in goede arbeidsomstandigheden. Toegankelijk openbaar vervoer is ook een cruciale randvoorwaarde om als minder mobiele gepensioneerde toch een sociaal leven te hebben.

Het is de vakbond die strijdt voor de randvoorwaarden die van jouw pensioen een aangename periode maken. Zij zorgen voor een welvaartvast pensioen, verhinderden de afschaffing van de perequatie van het ambtenarenpensioen en zorgden recent voor een beter stelsel van medisch pensioen. Maar koken kost geld: een groot deel van de financiering van de vakbond gebeurt door de leden. Dus hoe meer leden, hoe meer middelen. Aangezien wij als gepensioneerden direct of indirect nog mee profiteren van de realisaties van de vakbond, betaal ik nog elke maand mijn

BLIJF LID ALS GEPENSIONEERDE EN GENIET VAN ONZE LEDENVOORDELEN!

Je blijft ACV Openbare Diensten steunen en je blijft solidair met je (ex-)collega's!
Je blijft op de hoogte via NT Magazine en onze digitale media.

Je kan blijven rekenen op onze dienstverlening: aarzel dus niet om ons te contacteren. Je betaalt een sterk verminderde bijdrage: 6,99 euro per maand. Je hebt recht op onze getrouwheidspremie volgens de duur van je lidmaatschap en mits vijf jaar lidmaatschap voor 2019.

ledenbijdrage met plezier. Ik vind ook dat we als gepensioneerden solidair moeten blijven met andere generaties. Solidariteit gaat niet met pensioen.”

Blijven strijden

Zowel Marie-Josée als haar man betalen nog elke maand hun ledenbijdrage. “De vakbond heeft ons altijd goed geholpen en ook als gepensioneerde kunnen we nog altijd aankloppen met vragen. Het is ook tof dat we NT magazine ook na ons pensioen blijven ontvangen.

De maandelijkse bijdrage kunnen we makkelijk missen en ACV kan dankzij deze bijdragen het verschil blijven maken in de samenleving. Het is belangrijk dat er organisaties zijn die opkomen voor de werknemers. We hebben al zoveel bereikt dankzij de vakbond, maar we moeten blijven vechten voor onze verworvenheden. Want één keer een recht is afgeschafte, krijgen we het nooit meer terug.”

ZOMER

Het begin van de zomer viel voor ons samen met een ander zonnig moment: de internationale dag van de openbare diensten op 23 juni. Een moment om de vele waardevolle personeelsleden van de openbare sector te bedanken voor hun harde werk.

De zomer brengt ook onderhandelingen voor nieuwe regeringen. Nu de verkiezingen voorbij zijn, is N-VA zowel Vlaams als federaal aan zet. Op het eerste gezicht zou de puzzel snel gelegd zijn. We volgen de onderhandelingen met enige bezorgdheid want het is geen geheim dat de rechtse partijen fel willen besparen op de sociale zekerheid, zorg en overheidsdiensten. Europa legde ons ondertussen ook een saneringstraject van 23 miljard op: een bevestiging voor rechtse partijen om een streng traject te rijden. We kunnen alleen maar hopen dat centrum en links voldoende tegengewicht in de schaal leggen voor een broodnodige sociale agenda mét investering in publieke dienstverlening. Best dus om de batterijen op te laden voor het komende werkjaar ...

Prettig verlof

Ilse Heylen is voorzitter van ACV Openbare Diensten

Aydin Kaya werkt sinds 2008 als bus- en tramchauffeur bij De Lijn Oost-Vlaanderen, met als stelplaats Gentbrugge. Collega Fatih Taser startte er in 2016. Op 23 mei 2024 werden ze allebei verkozen als vakbondsafgevaardigde. Sindsdien zetelt Aydin in de ondernemingsraad en Fatih in het Comité voor Preventie en Bescherming op het Werk (CPBW) van De Lijn Oost-Vlaanderen. Dat ze verkozen waren, was voor hen allebei een mooie verrassing.

TEKST
Kaat De Man

FOTOGRAFIE
Anton Coene

DE MILITANT

Fatih en Aydin zijn net verkozen bij de sociale verkiezingen

AYDIN: "Het was de eerste keer dat we deelnamen aan de sociale verkiezingen als lid van ACV Openbare Diensten, al was ik al eerder actief als militant bij een andere vakbond. Ik stond op de vijfde plaats op de lijst, en Fatih stond zevende. Toch kregen we genoeg voorkeurstemmen om verkozen te worden. Dat maakt ons extra gemotiveerd: we willen onze collega's helpen, het goed doen voor onze achterban. Nu de verkiezingen voorbij zijn, moeten we het waarmaken. We willen hun stem waardig zijn."

FATIH: "We zijn heel close met onze collega's en praten veel met elkaar. Over dingen die niet met het werk te maken hebben, maar ook over wat beter kan. We weten heel goed wat er leeft. En ook bij de vakbond zelf zijn we een hechte groep."

AYDIN: "Onze secretaris is iemand die echt luistert, die in dialoog gaat. Dat is een grote sterkte."

FATIH: "Dat doet veel: als iemand achter je staat en je ondersteunt. Je doet dit werk als militant uiteindelijk als vrijwilliger; dat doe je met extra veel plezier als je secretaris en medemilitanten je steunen."

AYDIN: "Ik ben militant geworden omdat ik het leuk vind om mensen te helpen. En nu zit ik in de ondernemingsraad, en voer ik als

militant verzoeningsgesprekken tussen collega's en leidinggevenden."

FATIH: "Dat is ook mijn motivatie: mensen helpen. Je wéét wat er op de werkvloer leeft en je kan je steentje bijdragen om dingen te veranderen. Ons diensthoofd is altijd bereid om gesprekken te voeren. Ze is er voor haar chauffeurs. Dat doet ook veel."

AYDIN: "Een van de thema's die we op tafel zullen leggen is agressie. Die heb ik zien toenemen in de loop van de jaren. Vroeger hadden mensen respect voor een buschauffeur. Nu niet meer. Een tijdje geleden kreeg een collega slaag toen hij twee ruziënde passagiers wilde kalmeren. Toen hebben we gezegd: nog één keer zo'n incident en we leggen het werk neer."

FATIH: "Een tijdje later was het dan zover, een aantal collega's kregen te maken met agressie tijdens een controleactie. Ze raakten zelfs gewond. Dat was de druppel! Op 6 april hebben we het werk neergelegd. Het heeft ons een gesprek met de burgemeester opgeleverd, en binnenkort zitten we nog eens met hem samen. We willen onder andere dat de bestuurscabine een extra afscheiding krijgt – dat is intussen in uitvoering – en dat de controleurs meer steun krijgen." 🗣️

“We hadden het meeste schrik voor het weer.”

WIE

Maria Teresa Lagos Sandoval en Anton Claes, zaakvoerders van West-Site Boardshop in Gent

KLANT BIJ

Braderie Publique van vzw Puur Gent

TEKST
Eva Hugaerts

FOTOGRAFIE
Thomas De Boever

Braderie Publique in Gent is de grootste openlucht stockverkoop van het land. vzw Puur Gent, gefinancierd door Stad Gent, is de drijvende kracht achter dit shopping-evenement dat vier dagen duurt. Dit jaar stelden Anton en Maria Teresa van boardshop West-Site ook een kraam op voor hun winkel. “Tot nu lag de winkel niet op het parcours van Braderie Publique, omdat de drukste tramlijn van het land door de straat liep. Dat maakte het voor ons onmogelijk om een kraam op het voetpad te zetten. Maar de komende vijf jaar rijdt

er door allerlei werken geen tram, dus konden we met alle handelaars wel deelnemen. De samenwerking met Puur Gent verliep heel goed. Ze trokken zich ook alles aan van communicatie en reclame, zodat we zelf die kosten niet moesten maken.

De belangrijkste factor voor een succesvolle braderie is mooi weer. Met de regen van de voorbije maanden hadden we daar de meeste schrik voor. Ik was al een week op voorhand het weerbericht aan het bekijken (lacht). Uiteindelijk vielen het weer én de opkomst goed mee.”

Visie-documentaire volgt 1 jaar lang 5 werkzoekenden

‘Wie werk zoekt, vindt toch werk?’ De ene na de andere politieke partij lijkt vandaag de werkzoekenden voor de bus te gooien. Uitkeringen beperken in de tijd, indexsprongen, strengere controle ... De toon in het debat is hard. Visie volgde een jaar lang 5 mensen in hun zoektocht naar werk, en dat resulteerde in de documentaire ‘Ik hoop spoedig van u te horen’. De vele vooroordelen rond werkzoekenden werden krachtig weerlegd. Aanrader!

Bekijk hier de documentaire:
<https://visie.net/video/werkzoekend>

SOLLICITEREN VOOR EEN JOB BIJ DE FEDERALE OVERHEID? MET ONZE OPLEIDINGEN BEN JE ER KLAAR VOOR!

Binnenkort een examen afleggen bij Werkenvoor.be (Selor), het selectiebureau van de federale overheid? Zo’n examen is doorgaans niet zo eenvoudig. ACV Openbare Diensten organiseert opleidingen die je erop voorbereiden.

Via onze website vind je de opleidingsdata voor het najaar:

5000

5000 vertegenwoordigers van overheidsvakbonden uit heel Europa kwamen van 18 tot 20 juni samen voor het vijfjaarlijks EPSU-congres in Boekarest onder het motto ‘Tijd voor openbare diensten!’ Tijdens dit congres werden de prioriteiten van EPSU voor de komende jaren vastgelegd. Onder andere het bestrijden van extreemrechts, aandacht voor inclusieve werkplekken, tegengaan van besparingen en een pleidooi voor een Europa dat mens, planeet en vrede boven winst zet, waren belangrijke kernthema’s.

Dankjewel!

Zondag 23 juni was Dag van de Openbare Diensten. Dat hebben we niet zomaar laten passeren. We zijn overal aan de slag: in de veiligheid, zorg, cultuur, openbaar vervoer, ... We mogen gerust claimen dat openbare diensten de ruggengraat van de samenleving zijn.

Vijf bevlogen collega's uit openbare diensten kregen de kans om in de krant 'De Zondag' te vertellen over hun waardevolle job. Bedankt Bert, Gert, Yvette, Aaron en Rudy.

Maar ook bedankt aan jullie allemaal. Jullie zijn onmisbaar. En daar blijven we ons voor inzetten.

P.S.: heb jij onmisbare verhalen voor ons? Stuur ze door naar nt@acv-csc.be

